

Jørgen Jensen (DKP):

Fremskridtspartiet taler om, at befolkningen ønsker disse konflikter stoppet, og det er da klart. Når befolkningen er blevet så vildledt, som den er blevet indtil nu med hensyn til, hvad det er, der i virkeligheden er foregået på dette område, er det ikke noget under, hvis der er nogle, der har den opfattelse, som fremskridtspartiet her lagde frem. Det er da også ret talende for situationen, at her, hvor vi skal behandle tre lovforslag, som omfatter det samme idékompleks, er der afsat 10 minutter ikke alene til at oplyse folketingets medlemmer om, hvad der reelt sker, men også til at give baggrund for en anden debat i befolkningen end den, der har været ført indtil nu.

Det er jo ikke hr. Lindingers forklaringer, man har givet befolkningen. Det havde været ønskeligt, om den havde fået dem, så man var klar over, hvem det var, der egentlig var skyld i, at der var kommet et sammenbrud i forhandlingerne. Det var heller ikke oplysninger om, at det er rederiforeningen og bagved Arbejdsgiverforeningen, som har forhindret, at færgerne sejlede. Derfor tror jeg, man skal gøre sig klart, at dette også er et led i det forsøg, som gøres på at vildlede befolkningen for at få den til at tage en anden stilling.

Jeg kan med det samme sige, at vi hverken kan støtte forslag nr. L 234, L 235 eller L 237. Må jeg så også godt sige, at der kan ikke være nogen, der er i tvivl om, at dette er højrepolitik, reaktionær politik i renkultur. Men det ville være for venligt over for socialdemokratiet at påstå, at det kun er borgerlig politik. Selv om det som tidligere er borgerlige, der har givet regeringen både ideen og vel også formuleringen af det forslag, der ligger her, har der været for mange indgreb fra socialdemokratiets side til, at man kan sige, at det ikke er socialdemokratisk politik. Så kan man nok så meget sige fra ordførerne både i dag og i mandags, at man ikke ønsker at gribe ind i overenskomsterne. Man kan som hr. Auken den anden dag sige, at venstre vil bestemme, hvor længe overenskomsterne skal løbe. De vil fastlægge den økonomiske ramme, og de vil blande sig i dyrtidsreguleringen. Ja men er det ikke det, socialdemokratiet har gjort den ene gang efter den anden? Siden vi fik Anker Jørgensens regering, har dansk fagbevægelse ikke haft mulighed for at føre frie forhandlinger. Ikke alene begyndte man med at gribe ind i 1975, men man skærpede også politivedtægten, ikke for at forhindre

nogle bestilte bøller i at overfalde unge mennesker, der demonstrerer for en overenskomst, men for at sikre, at fagbevægelsen ikke lavede fysiske blokader. Man har grebet ind senere ved augustforliget. I decemberforliget greb man ind, og nu griber man ind igen. Derfor har man opnået det, man ville, nemlig at sikre, at kapitalhaverne fik fordel af denne politik. Det er kendt og har været fremme i en anden debat, at mens man har villet begrænse arbejdernes indtægtsstigning til 2-6 pct., ved vi, at profitter og avancer i det sidste år er steget over 25 pct. Det var det, man ville opnå, og derfor også talen om samme udløbstid. Det er upraktisk, som også hr. Lindinger sagde, at have samme udløbstid, hvis der skal ligge noget i ordene »frie overenskomstforhandlinger«. Der er for stor forskel både på arbejdsområder og på overenskomsternes indhold til, at det kan lade sig gøre at have samme udløbstid, medmindre det, man vil reelt, er politisk styring af indholdet i overenskomsterne, for så skal man have samme udløbsdato. Det er også det, man ønsker fra dem, der taler om samme udløbsdato. Det er ikke det andet.

Der blev talt om, at nationaliseringen af færgeruterne ingen tryghed gav. Nej, men jeg må også sige som en bitter kritik til socialdemokratiet, at det gav muligheder. Jeg tror ikke, det er tilfældigt, at det er i dag, vi står og skal tage stilling til et indgreb. Det var ikke muligt for socialdemokratiet at bære et indgreb for at hjælpe nogle små færgerejere et eller andet sted. Derfor ønskede man at komme frem til en situation, hvor man kunne bruge Bornholmstrafikken som begrundelse for at gribe ind. Men hvem har ansvaret for, at forhandlingerne er brudt sammen for Bornholmstrafikken? Det har i virkeligheden regeringen. Det er jo regeringen, der har forhandlet med sømandsforbundet. Og hvad er det så reelt, der skiller? Hvad er det, der kunne have forhindret, at vi fik en konflikt på Bornholmstrafikken? Ja, de ting, som sømændene har forlangt, er bl. a., at de unge mennesker over 18 år, som sejler, skal være sikret samme mindstebetaling, som man har på land, altså 29 kr. Man er i den situation, at sømanden, der smider trossen ned fra Bornholmsbåden, skal have 16 kr. i timen, mens den unge mand, som tager imod nede på kajen, skal have 29 kr. i timen. Tror man virkelig, at man kan byde søfolkene det?

Endvidere har søfolkene som det andet krævet, at de skulle have samme anciennitetsbe-